

РЕШЕНИЕ

№ 28089

гр. София, 25.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4120** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.
Образувано е след съдебно решение № 6579/02.11.2023 г. на АССГ по адм.дело № 7918/2023 г., с
което е отменено съдебно решение № 2365/22.05.2023 г. по АНД № 7478/202218 г. на СРС и
делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд със задължителни указания.
Настоящото производство е по жалба на „СОФЕКОСТРОЙ“ ЕАД – [населено място],
ЕИК[ЕИК], чрез управителите си Д. Т. Г. и Д. С. Й., действащи заедно, срещу Решение №
973/16.03.2025 г. по НАХД №15783/2022 г по описа на СРС, НО, 23 състав, с което е потвърдено
наказателно постановление (НП) № 59/15.04.2022 г., издадено от Директора на РИОСВ - С., с
което на жалбоподателя за нарушение на чл. 39, ал. 1, т. 3 от Наредба № 6 от 27.08.2013 г. за
условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и
инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци вр. чл. 138, ал. 1, т. 2, пр. 1 от ЗУО е
наложена имуществена санкция в размер на 7000 лева.
Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение като неправилно и
незаконосъобразно и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление, тъй като
съдържа неотстраними пороци, които са основание за неговата отмяна. Счита, че не е установено
по безспорен начин твърдяното от административния орган незапръстяване.
В с. з. касаторът, редовно призован, не се представлява.
Ответникът - Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите – С., в с.з. не се
представлява. В отговор на касационна жалба моли съда да остави в сила обжалваното решение

като правилно и законосъобразно, тъй като нарушението на дружеството – жалбоподател е безспорно доказано.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд – София - град, XI – ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил следното:

Жалбоподателят, в качеството си на изпълнител по „Проект за закриване и рекултивация на сметоразтоварище - [населено място] чрез обезвреждане и оползотворяване“ - за инсталация, експлоатирана от оператор - Столична община по издадено Комплексно разрешително № 454-Н0-И0-2А0/2013 г. от изпълнителния директор на ИАОС, имал и качеството на "Оператор на депо" по см. на т. 21 и т. 4 ДР на Наредба № 6 / 2013 г. на МОСВ за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци - лице, отговорно за стопанисването на депото в съответствие с изискванията на нормативните актове в областта на опазване на околната среда. Същият бил задължен - за експлоатацията на депото по участъци и/или клетки, конкретно за всеки работен участък на депото, да съставя специализирана работна карта, регистър и информационна система за документиране на данни относно вид и количество на отпадъка, депониран на полетата (части на работния хоризонт) с площ не по-голяма от 1000 m² и височина на натрупване не по-голяма от 2 m; 2. идентификационен номер на полето; 3. начин на депониране, в т. ч. дебелина и наклон на слоевете и вид на машините, извършващи уплътняването; 4. времетраене на депонирането по дати; 5. отклонение от предвижданията на плана за експлоатация и други специфични данни за полето. Съгласно чл. 39 ал. 1 т. 3 от Наредба № 6 / 2013 г. жалбоподателят бил задължен да извършва ежедневното запръстяване на работния участък от депото. На 15.10.2021г на обекта била извършена проверка от контролните органи на РИОСВ – С. относно изискванията на Наредба № 6 / 2013 г. и Наредба № 1/ 2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри. Проверката била извършена в присъствие на управителя на жалбоподателя и на ръководител за обекта и от представените от дружеството отчетни книги било установено, че в депото ежедневно се регистрира прием на отпадък – сепариран битов отпадък . При извършен обход в депото било установено , че има незапръстени участъци, за което с протокола за проверката на дружеството било издадено предписание да извършва ежедневно запръстяване на участъците , в които се извършват дейностите по депониране на отпадъците. Констативен протокол за проверката бил съставен на същата дата и приет от представител на без възражения срещу констатираното с протокола.

Въз основа на констативния протокол на жалбоподателя е съставен АУАН по делото за извършено нарушение на чл. 39 ал. 1 т.3 от Наредба № 6 / 2013 г. – липса на ежедневно запръстяване на работен участък от депото и въз основа на акта е издадено обжалваното НП.

За да потвърди обжалваното наказателно постановление, решаващият съд е приел, че от

административната преписка и събраните в хода на съдебното производство доказателства е безспорно установено описаното в АУАН нарушение и че е изпълнен съставът на чл. 138, ал. 1, т. 2 от ЗУО, вр. чл. 39 ал. 1, т. 3 от Наредба № 6 / 2013 г. на МОСВ за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци.

СРС е приел, че по преписката са налице доказателства, вкл. и констативния протокол, подписан от представител на дружеството без възражения, които безспорно да установяват нарушението със съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП следва да бъде потвърдено.

С тези фактически установявания и правни мотиви НП е потвърдено.

Настоящата съдебна инстанция намира решението за постановено в съответствие с материалния закон. Въззивният съд е изпълнил задълженията си да събере необходимите доказателства и да изясни фактическата обстановка. При съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са съобразени изискванията на разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение и в издаденото въз основа на него наказателно постановление в достатъчна степен е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено и то по начин, позволяващ на жалбоподателя да разбере конкретно вмененото му нарушение и съответно да организира защитата си. Атакуваното наказателно постановление и АУАН са издадени от компетентни органи. Фактите, които са описани в решението се приемат изцяло от касационната инстанция и се установяват непротиворечиво от събраните доказателства – показанията на актосъставителя по делото, които потвърждават отразеното в АУАН, констативния протокол за процесната проверка, доказателствата за компетентност на актосъставителя, комплексно разрешително от изпълнителния директор на ИАОС за процесното сметоразтоварище, представена в съдебно заседание от жалбоподателя специализирана работна карта за експлоатация на депото и останалите , приобщени по делото материали. Елементите на нарушението са описани правилно в НП и в обжалваното решение, като според касационната инстанция от тях следва извод, че е установено твърдяното от административния орган нарушение.

Настоящият касационен състав, на база събраните доказателства и фактически установявания, счита, че решението е правилно. Няма основание за съмнение, че от контролните органи са били установени незапръстени участъци, сочещи на липса на ежедневно запръстяване в работения участък от депото, а не в прилежащите му части, където не се извършва депониране. В тази връзка наведените в касационната жалба доводи за допуснати в хода на въззивното производство съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон се явяват неоснователни. Обосновано СРС е приел, че нарушението, за което касатора е санкциониран, е доказано. Приложените към административната преписка писмени доказателства са достатъчни, за да се изведе извод в тази насока. Същите установяват основните елементи от фактическия състав на приетото за извършено нарушение.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила, при правилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби. Нарушението е безспорно установено и доводите на първоинстанционния съд в тази връзка са неправилни.

При цялостна преценка на възраженията и доказателствата, съдът намери, че обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила и като такова следва да се потвърди.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН,

Административен съд София-град, XI – ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 973/16.03.2025 г. по НАХД №15783/2022 г по описа на СРС, НО, 23 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.